

<<< Conferencia GM has joined the chat >>>

<<< 2011.01.23. 14:00:36 >>>

bhagavatimexlimként ismert fordítás

Mélységes tisztelem minenkinek

Elkezdjük ma a chatet, amit Gurumaharaj küldött Lucknow-városából(India), ahol ebben a pillanatban tartózkodik.

Srila Gurumaharaj ki jay

Kedves Bhakták

Hódolatom ajánlom Srila Prabhupadanak.

Nagyon boldog vagyok, hogy ma reggel veletek lehetek Lucknow városában, nagyon szerencsés számunkra, hogy minden reggel a bhagavatamot olvashatjuk. A bhagavatam mindenképpen egy sásztra.

Egy szakrális szentírás. Ez az eszköz, megszabadít minket a tudatlanságtól, mert elvágja a materealizmust. Egy kissé nehéz meditáció a materealista egó számára. Sajnálatos, hogy mi történik ma a világban. A Mayavadi filozófia hatására, az emberek azt gondolják, minden egy.

Azt gondolják, hogy Kalit vagy Krsnát imádni ugyanaz. Megölni valakit vagy Krsnának felajánlani gulabjamot ugyanaz...és ez mind maja. Így hát ezzel a fogalommal dobnak el mindent, mint egy szemetet az utcán, gondolván az mind maja. Őket egyáltalán nem érdekli, hiszen azt gondolják egy csodálatos virág, vagy egy csomag keksz ugyanaz. Hogy minden ugyanaz, és nekünk semmit sem kell tennünk, különösen nekünk nem kell jónak/tisztának lennünk, mert azt gondolják a tisztaság és erkölcstelenség is ugyanaz. Így hát eljöttünk a szédületes Indiába, a paradoxonok(ellentétességek) országába. A házakban minden tiszta. Tehát felvetünk egy ismérvet ha minden egy lesz, mi fog történni a szent raszákkal? Sakhja rasza, Vatsalja rasza, Madurja rasza? ezek között nincs különbség? Mi a helyzet az Aishvarja és Madhurja raszával? Ezek között sincs különbség? Nincs különbség a személytelen Brahman között vagy Golokában élni Krsával?

Úgy mint most, a példa kedvéért fizikailag beszélünk a Lucknow városáról. De sok ember van Lucknowban. Néhányan hozzájutnak az iskolázottsághoz, mások a vonat állomásra mennek, néhányan kidobják az ételt a házon kívül, ez alatt másoknak étele sincs. Mindez Lucknowban történik. Ennél fogva, hogyan mondhatjuk csak azt: minden Lucknowban élő ugyanolyan? A felfogáson kívül ez csak egy dolog, de ha én azt mondom: mi mindannyian Lucknow-on belül vagyunk, ez igaz. Ahogy a mondás tartja: Mi mind brahmanon belül vagyunk, ez szintén igaz...de az ott nem részletes leírás, így az nem igaz.

Néhány ember azt mondja, pénzt akarnak. Ezalatt mások azt mondják nem akarnak tudni semmit sem a pénz felől. A jogikat a tyagikat nem érdekli a pénz. De a kérdés itt ez: ki a tulajdonosa a pénznek?

Olyan ez, mint amikor sétálsz az utcán és látsz egy csavart az út közepén és neked az nem jelent semmit. Te nem állsz meg, hogy felszedd. De ugyanaz a csavar nagyon fontos a kórházban egy orvosi gépben, ami életet menthet. Úgyhogy a fontos kérdés nem a tárgy, hanem azaz értelem, amit annak a tárgynak adnak. A cél az fontos, ahogyan valamit használnak.

Másik példa olyan, mint amikor ott felejtessz egy zsák gabonát az utcán. Egy ló jönni fog, és enni fog néhány szem gabonát, talán egy másik állat jönne és ő is enni fog. Talán ha egy ember jönne, fogná a zsákot és elvinné.

Másik példa. Ott van 100 dollár bankjegy a padlón. Egy ember aki megleli ezt mondja:

- „ohh én találtam 100 dollárnyi élvezetet. „

Talán egy jogi találja meg a bankjegyet ezt gondolná:

- „oh piszkos pénz, én nem akarok tudni semmit róla.”

Egy kedves személy ezt tudná mondani:

- „oh egy valaki elvesztette ezt a bankjegyet, én elmegyek, hogy megtaláljam azt az embert.”

És mit tenne egy bhakta? Én azt mondanám:

- „oh azt fogja mondani: valaki adományt akar adni a mi Istenünknek, valaki elvesztette ezt a bankjegyet, de én tudom ki a tulajdonosa: Radha Krsna, aztán...mit csinál majd a bhakta? Elmegy a templomba, főz a fesztiválra, és felajánlja Krsnának és elosztja minenkinek.

Így nem a pénz számít, hanem az: mit kezdesz összességében a pénzzel? Ugyanaz a helyzet a félistenekkel. Nekik van megvalósítandó feladatuk, de mit akarsz te csinálni ezzel a feladattal? Imádod az Úr Shívát és kérsz valami személyeset? Vagy imádod az Úr Shívát, és imádokozol tegyen veled bármit, mert ő a legnagyobb Vaisnava? Ő mindig énekli Rama nevét. Mert ő szereti az Úr Rámát, hiszen az ő tanítványa és mi is bhaktává akarunk válni. Úgyhogy az Úr Shíva boldogabb lesz veled, ha az Ő Urát

szolgálod. Talán ha nem valami dologért végeznél az Úr Shívának Puját, úgyhogy az életben sokféle lehetőség van.

És a Srímad Bhagavatam nagyon egyenes. Mindannyiunkhoz szól. A Bhagavatam beszél bolondokról a bujákról és a materealistákról, akiket a pénz érdekel. Talán sétálsz és az utcán valakinek beszélsz erről, de ők tovább mennek gondolván sértegeted őket.

De a Srímad Bhagavatam tárgyilagos egy közvetlen úton. Tárgyalja az igazságot közvetlen formában. Ők nem szeretik a Bhagavatamot, ami a mindent magába foglaló gondolkodásról beszél.

És miért a Bhagavatam besszél arról? Mert megment bennünket. Sasztra és a mantra is megment bennünket. De először meg kell tudnod, hogy téged meg kell menteni.

Azok akik a félisteneket imádják, ők nem értik, hogy őket meg kell menteni. Azt gondolják, őket nem kell megmenteni, nekik csak a pénzre van szükségük. Egy nagyszerű életre, egy csodálatos feleségre. Semmi másra. Úgy vélik, nagyon boldogok a világban és nem ismerik a bhakták gondolkodását az Úr Visnuban. De huzamosan csak jönnek mennek egyik életből a másikba. Azok akik csak az anyagi hasznot kutatják, ők megszületnek újra és újra ebbe a világba. Nem kapják meg az emberi létezés esszenciáját. Ez azt jelenti meg kell találni az örök lakhelyedet.

A materealista világban egy bérelt házban élünk (a testben) és egész idő alatt a tulajdonos azt mondja: a bérleti díj most drágább, de ezzel együtt azt nem tudja mondani neked, a ház átadandó egy másik személy szükségleteinek. Ennek okáért az anyagi világban az összes személy kap saját házat, de nem létezik ebben a világban „saját házunk”. Beleértve a te testedet az nem a saját tested. Fel kell hagynod ezzel a gondolattal újra és újra. Például ha valaki jön és folytonosan másképp mondja: „menj tovább menj el” rosszul fogod magad érezni. Meg fogod kérdezni: „Miért akarod, hogy elmenjek?” Mert ez nem a te házad, te nem tartozol ehhez a testhez. És aztán hol vagyunk amikor haladunk? Ez a kérdés.

Talán a következő születésnél mi úgy születünk le, mint egy borjú, vagy mint egy krokodil vagy mint egy király Lucklowban. Ki tudja mi leszel, de biztosan születni fogsz egy testtel. Úgyhogy a Krsna tudat azt jelenti, keresel egy örök lakhelyet. Krsna azt mondja a Bhagavad Gítában: ha felém fordulsz, többé nem kell ismét az anyagi világba születned. De azzal jön utána „szeretned kell engem”. De te csak a szexet a pénzt a TV-t szereted. Valójában hány ember igyekszik naponta tanulni a bhagavad gítát? és hány ember néz TV-t nap mint nap? Az ember a TV-hűbéresévé válik, ostobaságot tanul, és a Kali jugában az emberben egyre zavarosabbá válik, mi is a valódi boldogság. Mindig az aggodásban a versenyben él, íghát a Bhagavatam azt mondja az ember a Kali jugában mindig zavarodott. Ezért a Bhagavatam világosan megmutatja min van az igazi hangsúly. Nem otthon vagyunk. Menjünk az igaz és örök hazába. És az emberek nagyon szerencsések Lucklowban, mert az édes és örök hazától csak 6 órányira van a vonat. És Vrindávan szólítja ☺ és természetesen te is ott vagy Vrindávanban, mert Rádha Krsnát imádod a templomban.

Amikor otthonodban Krsnát középponban érzed és elkezded elfogadni amit Krsna akar.

Maháprabhu azt mondta: Uram ölelj engem vagy dobj el egyben rúgj belém de én elfogadom bármit is akarsz. Íghát visszatér a felszabadulás témája. Te egyet tudsz választani: Lord Visnuval élsz. Akkor egyé válhatsz az ő energiájával, vagy kaphatsz az Úr Visnuéhoz hasonló testet. Elnyerheted a bőséget, ha szereted az Urat. Vagy egyidejűleg lehet saját társulásod az Úrral. Ezek a különbségek a felszabadulásnál, hogy képes vagy választani melyik tetszik a legjobban. De az utolsó szó az Úré.

Ha ráébredünk, a felszabadulásnak az 5 részére amit a tiszta bhakták már nem tennének meg. Ők azt mondják: Óh Uram bármit meg fogok tenni amit csak akarsz, egy semmi vagyok Nélküled. Ha akarod, fogadj el, vagy taszíts el, tégy amit akarsz. Én a Tiéd vagyok, és Te az enyém, semmi sem választhat el bennünket. Sem a pénz, sem a szex, semmi sem. Sem az alkohol és semmilyen dolgok sem. Te az enyém vagy Uram és én a Tiéd. És ezt miért akarom? Mert ha szeretlek akkor mindenkit szeretni fogok.

Az önzés világában csak magadat szereted. Ha csak magadat szereted másokat nem tudsz szeretni. Ez a különbség. A saját magadat szereted külön választva a mindenkit szeretsztől közötti különbség az az, szereted Istent és szeretsz mindenkit. Mert az Ő szívében van mindenki. Íghát ha Te jól akarod alakítani a kapcsolatod mindenkivel, akkor ésszerűtlen, hogy harcolj az emberekkel. Ellenkezőleg, neked segítened kell amennyit csak tudsz. Krsna azt mondja: „Aki mindenben engem lát, és mindent bennem lát...” úriemberré válik, és mindenkinek segít. Egészen egyszerűen meghív a templomdba és segít egy csodálatos vaisnava család részévé válni. Az igaz család. Így tudod hozzásegíteni, hogy az örök hazába jusson. Az igazi önátadás eszköze a valós közvetítésben egy óvóhely. Ezért, kívánok mindenkinek egy csodálatos hazatérést, ez alatt a legjobb tudásod szerint minél többeket vigyél át. Menj vissza Vrindávanba és ne pazarolj több időt. Krsna mindenkit akar ott. De csak ha te is akarod, ha nem akarod, akkor maradhatsz

Jay Sir Radhe, Jay Srila Prabhpada, Srimad Bhagavatam ki jay, Srila Gurumaharaj ki jay !!!!

Fordította és közreadja:

Hariprija